

seende ligesom i alle andre Henseender ikke kunne ventes Noget, og naar man fra den anden Side, igjennem Udtalelser fra den høitærede Formand i det andet Thing, har udtalt Villighed til at modtage en fremraff Haand fra denne Side, da staa vi ligeoverfor den Vanskelighed, at Regjeringen aldrig er med til at række nogen Haand frem til dette Thing, og det gjør det jo vanskeligt, at et saadant, sikkert overordentlig velment Tilbud fra det andet Things Side vil komme i Virksomhed. For at Arbeidet skal skride frem, er det nødvendigt, at Regjeringen selv stiller sig i et saadant Forhold til dette Thing, at den kan vente at faae Noget gennemført her. Regjeringens Initiativ er netop under vor nuværende Forsfatning, den saakaldte gjenemfete Grundlov, nødvendigt, for at der kan komme noget Udbytte. Men medens der sikkert Ingen er her i Thinget, som siger, at Alting skal visne, tror jeg, Enhver maa indrømme, at saa længe den meget ærede Regjering stiller sig paa den Maade, hvorpaa den hidtil har stillet sig og atter i denne Samling har vist, at den vil stille sig ved de Forslag, den har indbragt, som ikke ere Andet end Gjentagelser af Forslag, som dette Thing ikke kan og ikke vil modtage, maa Alting visne, det er nødvendigt, det kan Ingen tvivle om. Saaledes som Forholdene nu ere, nytter det ikke at undersøge, hvem der har Feilen, om der er ligesaa stor eller nok saa stor Feil paa den ene Side som paa den anden; det nytter ikke, men det Gæste, der nytter og vil have Betydning, er, at vi have en Regjering, der vil og kan stille sig paa den rette Maade. For den nuværende Regjering veed jeg, at det er umuligt, og derfor venter jeg ikke det Allermindste i saa Henseende.

Der er paa Finantsloven et Par enkelte Punkter, som jeg kunde finde mig foranlediget til at omtale, deriblandt et, som jeg flere Gange ved tidligere Leiligheder har fremdraget, dels her i Salen og dels i Finantsudvalget, det er Overskudet af Klasselotteriet. Det er atter iaar ligesom ifjor betydelig ringere end i de tidligere Aar. I Aaret 1879—80 var Overskudet af Klasselotteriet 900,000 Kr., i 1880—81 var det 800,000, og i 1881—82 var det igjen kun 800,000. Marsagen hertil er meget tydelig, det er den Maade, hvorpaa den høitærede Justitsminister har tilbadt disse Enkeltplanter af private Lotterier at voxe op. Det blev for endel Aar siden i Finantsudvalget aftalt med den høitærede Justitsminister, at der nu skulde sættes en Grændse derfor. Det var en ren Aftale, men

hvorledes blev den udført? Næste Aar eller ialtsald to Aar efter var der voget idetmindste tre nye Industrielotterier op. Den høitærede Minister har ikke blot gjort det, men han har tillige stadfæstet Bestemmelser for disse Lotterier, hvorved de blive istand til at drage en betydelig større Fordel ud af Publikum, medens de paa den anden Side blive sikrede imod den indbyrdes Konkurrence. Af Klasselotteriet tages der som bekendt 16 Procent forlods dels som Statens Fordel, dels til Administration, Kollektører o. s. v. Af Industrielotterierne tages omtrent 40 Procent, og Spillerne faa kun 60 Procent. Ja, der er endog de Lotterier, der tage indtil 46 Procent; det er dem, der have de saakaldte halve Gevinster. Det skal jeg se bort fra; men i Gjenemsnit tages der 40 Procent; det varierer mellem 38 à 39 og 41 Procent. Naar man vil anstille en Sammenligning, maa man imidlertid lægge Noget til den Rabat, som Staten tager af Klasselotteriet, idet der til de 16 pCt. kommer dels Stempelafgiften, som maa regnes ikke blot af de hele, men ogsaa af de halve Lodder, Kvartlodderne osv., og som udgjør henved 2 Kr. eller 3 à 4 pCt. pr. Lodjeddél, og dels Betalingen for Kjøbelodderne for dem, der have vundet Gevinster, i hvilken Henseende der gjælder forskellige Regler i Statens og i de private Lotterier. Salt bliver det 22 à 23 pCt., Staten tager i Rabat, medens de private Lotterier tage 40 pCt. Jeg tror, at der er al Marsag til at ønske dette Forhold forandret. Dersom de 40 pCt. virkelig kom de forskellige gavnlige Anstalter tilgode, kunde det endda gaa; men det er langt fra Tilfældet, 16 à 20 pCt. gaar til Kollektører, og Administrationen er, efter hvad der mange Gange er blevet oplyst i de forskellige Blade, meget dyr, saa at det kun er en ringere Del af de 40 pCt., der i Virkeligheden kommer de Anstalter tilgode, til hvis Fordel Lotterierne ere stiftede. I finansiel Henseende er Følgen deraf den ikke uvæsentlige Nedgang af 100,000 Kr. paa § 7 i Finantsloven, og der er saameget større Marsag til at skride ind i saa Henseende, som Industrielotterierne i Virkeligheden ere Høngelotterier. Den høitærede Justitsminister har tidligere ikke villet tro det og har ment, at det jo var vanskeligt at godtgjøre Sligt. Men den Væthed, hvormed den høitærede Justitsminister synes at have taget hele denne Sag, har gjort de Aaagældende dristige, saaledes at det i et Circulaire, som jeg holder i min Haand, fra de forenede Lotteriforretninger, der er den største Kollektion for de fleste Industrielotterier, efter en længere mar-